

Bakı Apellyasiya Məhkəməsinə

“Elmi-Tədqiqat-Ağciyər Xəstəlikləri
İnstitutu” PHŞ-nin nümayəndəsi və vəkili
tərəfindən

Ərizəçi İslamzadə Nuridə Dadaş qızının
Nizami Rayon Məhkəməsinin 04.05.2026-cı il
tarixli, e-2(007)-209/2025 sayılı
Qərardadından şikayətinə

ETİRAZ

Məlumat üçün bildiririk ki, ərizəçi İslamzadə Nuridə Dadaş qızının Nizami Rayon Məhkəməsinin 04.05.2026-cı il tarixli, e-2(007)-209/2025 sayılı Qərardadından verdiyi şikayətlə bağlı müvafiq iş hazırda Sizin icraatınızdadır. Aşağıda qeyd olunanlar ərizəçi tərəfindən irəli sürülmüş tələbin əsassız olduğunu, şikayətin təmin olunmaması barədə Qərar qəbul edilməsinin zəruri olduğunu göstərir.

Müvafiq iş üzrə ərizəçi İslamzadə Nuridə Dadaş qızı Bakı şəhəri Nizami rayon məhkəməsinin 2(007)-209/2025 sayılı, 17 yanvar 2025-ci il tarixli qətnaməsinin izah edilməsinə dair ərizə ilə Bakı şəhəri Nizami rayon Məhkəməsinə müraciət edərək, məhkəmədən qətnamənin 01.07.2024-cü il tarixdən işə bərpa edildiyi günədək məcburi iş buraxma müddəti üçün əmək haqqının hesablanaraq ödənilməsi hissəsinə izah verilməsi barədə qərardad qəbul edilməsini xahiş etmişdir. Nizami Rayon Məhkəməsi əsaslı şəkildə 04.05.2026-cı il tarixli, e-2(007)-209/2025 sayılı Qərardadla Nuridə İslamzadənin 2(007)-209/2025 sayılı, 17 yanvar 2025-ci il tarixli qətnaməsinə izah verilməsinə dair ərizəsini təmin etməmişdir.

Belə ki, **AR Əmək Məcəlləsinin 300.1-ci maddəsinə əsasən**, Əgər, işəgötürən əmək müqaviləsinə bu Məcəllənin 68, 69, 70, 73, 74 və 75-ci maddələrində nəzərdə tutulmuş *xitam verilməsi* əsaslarını pozaraq və ya 71, 76-cı maddələri ilə müəyyən edilmiş qaydaların tələblərinə əməl etmədən, habelə 79-cu maddəsində nəzərdə tutulmuş hallara əhəmiyyət vermədən işçi ilə əmək münasibətlərinə xitam vermişdirsə, əmək mübahisəsini həll edən məhkəmə iddia ərizəsini və işin faktik hallarını araşdıraraq məcburi iş buraxma müddəti üçün əmək haqqı ödənilməklə işçinin vəzifəsinə bərpa edilməsi *barədə qətnamə* və ya bu maddənin ikinci hissəsinə müvafiq olaraq tərəflərin barışıq sazişinin təsdiq edilməsi barədə *qərardad çıxarır*. **Məhkəmə qətnamədə işçiye iddiası üzrə dəymiş zərərin məbləğinin işəgötürən tərəfindən ödənilməsinə də nəzərdə tuta bilər.**

Sözügedən maddənin məzmunun da aydın olur ki, məhkəmə iddiaçının tələbi olduğu halda dəymiş zərərin məbləğinin ödənilməsinə nəzərdə tuta bilər. Bu da ərizəçinin şikayətində göstərdiyi “qanunvericiliyin tələbi” anlayışına uyğun deyildir. Həmin norma dispoitiv olmaqla məhkəmənin öhdəliyinə dəymiş zərərin məbləğinin ödənilməsi barədə qərar qəbul edilməsini şərt kimi qoymur, əksinə bu məsələni məhkəmənin öz iradəsinə buraxır. Təbii ki məhkəmə də yalnız iddiaçın tələbi olduğu halda həmin məsələni **təmin edə bilər**.

Eləcə də **həmin Maddənin Qeyd hissəsində göstərilir ki, Bu maddənin birinci hissəsində nəzərdə tutulmuş “dəymiş zərərin məbləği” dedikdə işçinin işdən**

çıxarılması ilə əlaqədar işləmədiyi müddətin orta əmək haqqı, fərdi əmək mübahisəsinə məhkəmədə baxılması ilə əlaqədar məhkəmədə hüququnun müdafiəsi üçün vəkil (müdafiəçi) tutması ilə əlaqədar çəkdiyi xərclərin məbləği, eləcə də işçinin iddia ərizəsi ilə tələb etdiyi mənəvi ziyanın, işsiz qalması ilə əlaqədar borc alması, şəxsi əşyalarının satılması nəticəsində çəkdiyi, habelə digər xərclərin məcmusu başa düşülməlidir. Yəni məcburi iş buraxmaya görə ödənilən məbləğ əmək haqqı ödənilməklə həyata keçirilsə də dəymiş zərərin məbləği isə orta əmək haqqı ilə ödənilir ki, bu da dispoitiv norma olmaqla məhkəmənin səlahiyyətinə aiddir. Həmçinin ərizəçi şikayətində "Elmi-Tədqiqat-Ağciyər Xəstəlikləri İnstitutu" PHŞ tərəfindən yalnız tarif maaşının ödənildiyini göstərsə də ərizəçinin məcburi iş buraxmaya görə əmək haqqısı tərəfimizdən əlavələri ilə birlikdə ödənilmişdir.

Eyni zamanda ərizəçinin istinad etdiyi Ali Məhkəmənin 2(102)-1031/2023 sayılı, 06.03.2023-cü il tarixli və 2(102)-5339/2022 sayılı, 21.11.2022-ci il tarixli Qərarlarında verilmiş apellyasiya və kassasiya şikayətlərində orta əmək haqqı mübahisə predmeti olmadığı üçün həmin hissə yoxlanılmamış, eləcə də Ali Məhkəmə bununla bağlı hər hansı bir mövqə bildirməmişdir. Eləcə də sözügedən qərarlarda iddiaçının tələbində "dəymiş zərərin ödənilməsi" ilə bağlı əmək haqqı və ya orta əmək haqqı istəməsi aydın görünür. Həmçinin həmin işlərlə bağlı birinci instansiya məhkəmələrinin iddia tələbini təmin edərkən məcburi iş buraxma müddəti üçün ödənilən məbləği əmək haqqı və ya orta əmək haqqı kimi nəzərdə tutulması da müəyyən olunmur. Hətta bunun əksinə Ali Məhkəmənin sözügedən Qərarlarında AR Əmək Məcəlləsinin 300.1-ci maddəsinə istinad olunur ki, həmin maddədə də yuxarıda qeyd olunduğu kimi dəymiş zərərin əvəzinin iddiaçının iddiası üzrə məhkəmə tərəfindən dispoitiv formada tutulması qeyd olunmuşdur. Yəni, qanunvericiliyin məcburi iş buraxma müddətinə görə əmək haqqı məbləğində və "dəymiş zərərin məbləği"nin isə orta əmək haqqı ilə əlaqədar tutulmasını nəzərdə tutan müddəaları qətidir və hər hansı məhkəmə qərarından asılı olaraq şərh oluna bilməz.

Digər tərəfdən də İslamzadə Nuridə Dadaş qızının tələbi qətnamənin izah edilməsindən daha çox qətnamənin icrası məsələsi ilə əlaqədar olmaqla ümumiyyətlə işin hallarına uyğun gəlməməkdədir. Belə ki AR Mülki Prosesual Məcəlləsinin 230.1-ci maddəsinə əsasən, *İşə baxmış hakim işdə iştirak edən şəxslərin ərizəsi əsasında* ləğv edilməmiş qətnaməsinə, **onun məzmununu dəyişdirmədən izah etməyə haqlıdır. Həmin Məcəllənin 230.3-cü maddəsində isə qeyd olunur ki, Qətnamə və ya qərardad icra edilməmişsə** onun izah edilməsinə yol verilir. İşin hallarından da məlum olur ki, izahı edilməsi tələb olunan Qətnamənin icrası mərhələsində cavabdeh tərəfindən iddiaçıya 26031.28 manat ödəniş edilmişdir. Yəni 2(007)-209/2025 sayılı, 17 yanvar 2025-ci il tarixli qətnaməsinin izah edilməsi prosesual cəhətdən düzgün deyildir və Nizami Rayon Məhkəməsi haqlı olaraq müvafiq ərizəni təmin etməmişdir. Eyni zamanda hesab edirik ki, ərizəçinin hazırki tələbi məhkəmənin mübahisə predmetinə daxil olmamaqla, müvafiq olaraq "İcra haqqında" AR Qanunun normaları ilə tənzimlənən məsələlərə daxildir. Bu səbəbdən də ərizəçinin şikayətinin təmin olunmaması tamamilə prosesual qaydalara uyğundur.

AR Mülki Prosesual Məcəlləsinin 77.1-ci maddəsinə əsasən hər bir tərəf öz tələblərinin və etirazlarının əsası kimi istinad etdiyi halları sübut etməlidir.

AR Mülki Prosesual Məcəlləsinin 47.2-ci maddəsinə əsasən işdə iştirak edən şəxslər işin materialları ilə tanış olmaq, onlardan çıxarışlar etmək və surət çıxarmaq, **etirazlar vermək**, sübutlar təqdim etmək və onların tədqiqində iştirak etmək, işdə iştirak edən digər şəxslərə, şahidlərə, ekspertlərə və mütəxəssislərə suallar vermək, vəsatətlər, o cümlədən də əlavə sübutların tələb edilməsi barədə vəsatətlər vermək, məhkəməyə şifahi və yazılı izahatlar vermək, məhkəmə prosesinin gedişi vaxtı ortaya

çıxan bütün məsələlər barədə dəlillər gətirmək, işdə iştirak edən digər şəxslərin vəsatət və dəlillərinə etiraz etmək, məhkəmə qərarlarından şikayət etmək və mülki məhkəmə icraatı barədə qanunvericilikdə verilən digər prosessual hüquqlardan istifadə etmək hüququna malikdirlər.

Odur ki, yuxarıda qeyd olunanlara əsasən və AR MPM 47-ci maddəsini rəhbər tutaraq Sizdən şikayətin təmin edilməməsi barədə Qərar qəbul etməyinizi xahiş edirəm.

Hörmətlə,

Nümayəndə və vəkil İntiqam Hacıyev